

SZÉKELY-NÉP

A magyar posta érkezése.

Most, hogy valójában hetek óta nincs postánk, ébred rá a polgár, hogy mekkora áldás ez a közlekedési intézmény. Mint el vagyunk zárva a világtól s a kirekesztettségünket a rádió csak fogyatékosan képes enyhíteni. Az, hogy távollevő kedveseinkről semmit sem tudhatunk, még kicsiség ahhoz képest, hogy a kereskedelem tökéletesen megbénult a levél-, csomag- és pénzforgalom hiányában. A közszolgálat is kihagyásos, hogy megszakadt vagy legalább is kólatolt az összeköttetés az intézkedő hatóságokkal. És így végig lehetne menni az élet összes jelenségein, mik a kapcsolathányt mind megsínylik.

Pedig a román posta nem nagyon kényeztetett bennünket. Nem elég, hogy a kereskedelmi viszonyosság kötelezettségét megtagadva, (mert hisz' ha a postadíjat beszédtek, kutyakötelességük lett volna eleget tenni a szállításnak), — a posta az általi nyelvkényszer egyik leghatásosabb eszközévé lőn, de a nemzetiségi eszme uralkodó p'ánétasága alatt csaknem teljesen analfabeta és idegen kihordókat alkalmaztak, kik a címek kisilabizálására csak fogyatékosan voltak képesek, mihez a helyi tájékozatlanság is társulván, a kézbesítés Csáky szalmája lett. A csomagok, pénzes levelek tartalmának nem egyszer lába kelt és kárpótlásul jegyzőkönyvfelvételek szurták ki a hopponmaradt címzetek szemét. Általában a postai szolgálat nem népszerű a román tisztviselők előtt, mert kevés alkalmat nyújt a megtollasodást jelentő, titkos keresetre s ezért többnyire csak immel-ámmal végzik dolgukat és a közönségre rá se hederítnek.

Nem csoda hát, ha valósággal rá vagyunk éhezve a magyar posta érkezésére. Arra a postára, melyen csak az a levél vész el, mit elfeledtek feladni. Ahol becsavagy és vetélkedés tárgya a hiányos címzésű levelek célhozjuttatása. Ahol a bizalommal való visszaélés ritkább, mint a fehér holló és általában a lelkiismeretes pontosság, a közönséggel szemben való jóakarát és udvariasság a főüzletelv.

Viszont ilyen körülmények között rendkívül reménytelennek látjuk a magyar állam lovagias gesztusát, mellyel a román postásokat felhívta, hogy maradjanak helyükön. El sem tudjuk képzelni, miként bírnak majd hozzászokni, hogy a magyarbélyegű leveleket átvilágítással nem kell többé ellenőrizni állambiztonsági szempontból, vagy kezelés egyszerűsége szempontjából nem lehet zsákoslag elégetni a postai küldeményeket. De ami a legfőbb: az új légkörben hogyan lesznek képesek kicserélni régi természetüket és vérükké változtatni azt a magyarokról természetesen elvet, hogy nem a közönség van a hivatalért, hanem a hivatalnok a közönségért.

Pénzbevéltás.

A Magyar Nemzeti Bank megkezdte a leu beváltását. A beváltási kulcs 1:30 azaz 30 Leierért 1 pengőt fizetnek. Egyelőre csak a papírpénz kerül beváltásra, az érc pénz (1, 2, 5, 10, 20, 50, 100 és 250 Leisek) további intézkedésig forgalomba marad.

A nagyközönség a beváltást a Háromszéki Takarékpénztárnál naponként délelőtt 8—1 óráig eszközölheti folyó év szeptember 30-ig bezárólag.

Október 1-jével a leu papírpénz forgalma megszűnik.

Sepsiszentgyörgy nagy napja.

A pénteki, husvéti tudósításunknak a hatalmas anyagtorlódás miatt kiszorult részét az alábbiakban azzal tesszük közzé, hogy Imreh Dezső tiszteletes ur beszéde szövegének átadását, ismert, tulzott szerénysége miatt, ismételt kérésünk dacára megtagadta. Könnyű neki, mert azt a rádió már megörökítette.

Dr. Szent-Iványi Gábor, aki huszár főhadnagy disztyenruhában a Frontharcosok küldöttsége nevében beszélt.

Bajtársaim!

A négy éves világháború tűzvonalában harcolt katonák nevében mondóm az Istenhozottat. Acélisakos terep zöldruhás ifju, dicső honvéd katonáink, itt állók elöttetek megöszült fejjel, abban a menetöltözetben, amit 26 esztendővel ezelőtt viseltem és viseltünk 1914. augusztus 15 én, Nagyboldogasszony napján, amikor a 11. honvéd lovas hadosztály kint az orosz határon rohamra indult böm bőlő ágyuk, kattogó gépfegyverek és a híres fehér ulánusok lánzszerdeje ellen. Az isteni gondviselés különös oltalma, a véletlen szerencsés sors úgy akarták, hogy ez a ruha haza került. Azóta emlék lett Egy szabad Nagymagyarország felejtethetlen, kedves katona emléke. 22 év óta őrzöm a padlás molyai, a pince penésze, a csendő és rendőr kutató tekintete elől, de hála Istennek megérhettük, hogy ebben köszönhetlek ma benneteket.

Bajtársaim, minket nem terület-szerzési vágy, nem nagyhatalmi, csalfa ábrándok, nem kereskedelmi vagy gazdasági érdekviszály vitt a nagy világégésbe. A koronás fő szava hívott, a legfőbb hadur, parancsolt, a magyar katona utolsó szál emberig engedelmeskedett. Engedelmeskedett anélkül, hogy tudta volna miért harcol. Engedelmeskedett fegyelemből, katonabecülettel, hagyományos magyar lovagiasággal. Több mint egy millió drága magyar katona alusza hősi álmát távol a magyar hazától, idegen földben. Ez volt az áldozat. A drága magyar haza több mint kétharmadrésze került idegen uralom alá, ez volt az eredmény. Jöttek a tizen-nolcas szomorú novemberi napok.

Jöttek százával és ezrével az erdélyi és székely katonák, hogy négy esztendő után szülőföldjüket, szent határaitak védelmezzék. De jött egy internacionális, gyalázatos betegség csirájától megfertőzött, idegenvérű ember parancsa, mely kivette kezünkől a fegyvert.

Megszégyentően, lesütött szemekkel, fogcsikorgatva, öklöbbszorult kézzel télenül túrták, hogy ránk rakják a rabbilincset.

Ez a Székelyföld pedig, amelyen állatok, több mint ezer esztendő múltjában soha sem volt idegen uralom alatt. Ez a szabad székely nép több mint ezer esztendő alatt soha sem volt 22 évig egy idegen fajú népszolgája vagy jobbágya. Mi megbűnhődünk ezt a huszonkét esztendőt.

De jött a legelső magyar ember és dicső kormányának körültekintő, megfontolt magatartása és szilárdsága. Jött két világhatalomra nőtt nemzet dicső vezéreinek igaz baráti és bajtársi döntő szava és nem kis mértékben a megifjodott dicső magyar honvédség sulya. Űtött a szabadulás órája. Ujra ránk süt a magyar Szent korona vigasztalást, reményt, boldog melegét terjesztő fénye. Kitarult fölénk az áldott magyar égbolt, hol újra megláthatjuk legendás Atilla vezérünk száguldó hun harcosainak csillagok milliárdjaival teleszort országutját. Ujra szabad lett az ősi Székelyföld.

Ez a régi honvéd harci ruha emlékeztet egyre. A kékszin mellett az arany, székely népünk nemzeti színe. Alatta a vörös ezért az ősi földért dobogó és kiontott székely vér jelképe.

Mi ma elöttetek esküszünk bajtársaim, hogy rabok többé nem leszünk. Elöttetek esküszünk az apák, fiaink, unokáink nevében s, hogyha kell felgyulnak újra székely bérceink csucsain a vészjelző máglyák, előkerülnek a régi lármafák, a véres kard, de mi rabok többé nem leszünk és lemossuk a gyalázatot, amit a székely név becületére 22 szomorú év emléke rákent. Isten minket úgy segélyen! Éljen a magyar szabadság, éljen a magyar hadsereg!

Bibó Erzsébet igazgatónő a nők nevében üdvözölte a tábornokot.

Vitéz Tábornok ur! Hős Honvédek! Édes Magyar Testvéreim! Köszöntök benneteket a tisztalelkű, erős faji öntudatu s hivatásuk erkölcsi magaslatán álló székely-magyar nők nevében. Ezek a nők a trianoni ütés fájdalomának első kábulatában szjnté szoborrá merevedtek s szemükből egybe hullott a hazavesztés keserű könnye. Egyszer csak megcendült az erdő, megszólaltak a kövek s az ősi Székelyföld az idegen elnyomás alatt is a magyar élet dalát harsonázta. S a szobor megmozdult, felemelkedett, egyszerre látóvá és hallóvá lett s a mult idők viharábn nemesveretűvé lett székely nő szíve megértette a Székelyföld szavát. Bércek, völgyek székely regéket meséltek, az eke nyomásán meghasadt anyaföld kitértá keblét s zengett a kiáltás: „Munkára fel! Hiv a magyar jövendő! Hiába lett urrá a jövevény, hiába parancsol idegen törvény, a föld magyar maradt!” Magyarrá szentelte a honfoglaló hun és magyar hősök kihulló vére, a népvándorlaskor születő új Európa magyarjának államalkotó és államfenntartó ereje. Itt csak egy igazság

lehet örök és megdönthetetlen és ez a magyar igazság. A föld szőzatára kinyitlak a székely nő lelkének legszébb virágai, elindult Csaba utjának csillagfényében s mindent mi benne égi, népére és erre az áldott földre harmatozta. Így lett vigasz a szomorúságban, remény a reménytelenségben, erő az erőtlenségben, hit és bizalom a csüggedésben, önzetlenség és önfeláldozó szeretet otthonában és a magyar közösségi munkában. És ezek a nők olyan nemzedéket neveltek, amelyik a magyar jövendőt a gyermekáldással megszentelt család, a tiszta erkölcs és az áldozatos szeretetből áthatott munka pilléreire akarják felépíteni.

Isten hozott Benneteket! Legyen áldások forrása az az óra, amelyben idejöttetek. Legyen áldott mindenki, aki munkálkodott e nap eljövételén. Éljen Magyarország kormányzója! Éljen, örökké éljen szeretett hazánk!

A Jótékony Nőegylet nevében özv. pávai Vajna Miklósné sz. Zathureczky Viola diszelnők beszélt:

Vitéz Tábornok ur! Vitéz magyar honvédek.

Nincs szó, ami kifejezhetné azt az örömet, hogy visszatérhettünk édes hazánk, Magyarországhoz s azt a megnyugvást, hogy dicső hadseregünk védelme alatt vagyunk, ez az öröm feledtetni velünk a közel huszonkét esztendő megpróbáltatását.

Imádságként száll hálánk az Egek Urához, áldást kérve vitéz Horthy Miklós Magyarország kormányzója, Hitler vezér és kancellár és Mussolini Olaszország újrateremtője életére és mindazokra, akik a nagy mű létrehozásán fáradoztak.

Egyletünk, az 1878-ban alapított sepsiszentgyörgyi Jótékony Nőegylet nevében üdvözlöm Önt Tábornok ur, vezérkarát és csapatait.

Isten áldja, Isten óvja, Isten hozta.

A sepsiszentgyörgyi németek nevében dr. Pildner Kurt ügyvéd szólalt fel német nyelven:

Tábornok ur!

A sepsiszentgyörgyi német népközösség csoportja örvendező szívvel üdvözli Önt és vitéz honvédeit. Amiért millió magyar szív huszonkét év óta vágyakozott és sóvárogva imádkozott, a mai napon beteljesült.

A régi német-magyar fegyverbarátságának a következménye ez, hogy ebben a történelmi órában a Székelyföld felszabadulásának megvalósítása lehetővé vált.

Mi ismét a magyar Szent István korona védelme alatt állunk. Ismét magyar fegyverek és vitéz magyar honvédek védik ezt az ezeréves magyar földet.

Örömmel köszöntjük a vitéz magyar hadsereget, mint a megnagyobbodott hazában szébb és jobb jövőnk zálogát.

Mi a magyar államnak jó és hűséges alattvalói akarunk lenni és az ország felépítésében becsületes munkával akarunk közreműködni.

A német-magyar barátság ápolása legszebb feladatunk lesz.

Ezekkel az érzésekkel és gondolatokkal kiáltjuk a Tábornok ur és vitéz hadserege felé: Isten hozott városunkban.

Éljen Magyarország! Éljen a magyar hadsereg!

Heil Horthy! Heil Hitler!

Ezután az iparosok képviselőjében Szabó Sándor ezeket mondta:

Vitéz Tábornok ur, szeretett magyar honvédek!

Sepsiszentgyörgy város iparosága nevében szívem egész melegével köszöntöm a Tábornok urat és rajta keresztül az egész dicsőséges honvédhadsereget!

Köszöntöm annak a sokat szenvedett törhetetlen magyarságáért, fajunk melletti önzetlen kitartásáért sokszor megalázott, becsületében megszegyentelt és meggyalázott, anyagiakban megkárosított magyar iparoságnak nevében, amely iparosság az elszünetelt nehézségek dacára, soha nem szünetelt meg lelkeiben és tetteiben igaz magyarnak lenni és maradni s epedő vágyakozással mindig csak reátok és arra a szent napra gondolni, amely egyszer dicsőségesen eljöttök és ezt a sokat üldözött, elnyomóink által kifosztott magyar iparosságot is felszabadítottátok!

Most, hogy itt vagyunk, nincsen szó — nincs kifejezés — a mi nagy örömünk méltó tolmácsolására.

A jó Isten végtelen kegyelme engedte megérnünk ezt a nagy ünnepet, ezt a piros-fehér-zöld napot!

Áldja meg az Isten, — őrizze — sokáig éltesse az első magyar honvédet, Főméltóságú vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó urat és a felszabadulásunk érdekében vele fáradozó mindenki együttdolgozó magyar államférfiakat, kik 22 éven át egy percig sem szünetek meg az anyaország-hoz való visszatérésünk érdekében munkálkodni.

Áldja meg az Isten az egész magyar hadsereget!

Éljen a megannyobboldott drága Magyarország!

Majd a munkások nevében Farkas Sándor beszélt:

Nagyméltóságú Tábornok ur!
Kedves testvéreim!

A sepsiszentgyörgyi munkásság nevében hazafias szeretettel üdvözlöm a nagyméltóságú urat és a vitéz magyar hadsereget. Ebben a történelmi pillanatban, hogy fáradságot nem kímélve, esőben-sárban, programmszerű pontossággal hajtottá végre azt a feladatot, melyet a harati nagyhatalmak bécsi döntése hozott. Ugyanekkor aggodó figyelemmel fordul tekintetünk a tőlünk alig pár kilométerre húzódó határ felé, melyen túlról idehalljuk közel fél millió testvérünk sóhaját, hogy mindaz, ami számunkra felejthetetlen élmény, nekünk szabadságot, de számukra tovább szenvedést jelent. A bécsi döntés előtt aggodva figyeltük az események gyors változásait. Egyik napon szemünk boldog ragyogása árulta el, hogy nincs messze már szabadságunk hajnala. Egy pillanatig sem szünetünk meg kételkedni abban, hogy előbb vagy utóbb, de győzni fog a magyar igazság. Habár sokszor reményvesztetten kerestük az események közti összefüggést. Hisz ez nem lehet! Hisz a tegnapi reményeink nem semmisülhetnek meg. Annyi bizonyos, hogy ez valósággá vált és a sok szenvedés és megalázás, amely a múlt két évtized alatt nekünk osztályrészül jutott, talán számunkra ebben a pillanatban megszüntnek tekinthető

A trianoni várbörtön ajtóinak egyikéről ismét lepattant egy lakat. A cella ajtóján kilépett egy büszke fogoly, akin legfennebb az arc soványsága és a sápadtság látszik, míg szeméinek sasteinkintete és mozdulatainak acélosága azt árulja el, hogy a fogoly a fogság éve alatt nem megtörve, de önbizalmat és magyarságába vetett hitét megtartva, bátran és öntudatosan viselte el azt a szenvedést, melyet számára a páriszkörnyéki dikitátumok előírtak. Egyben példát mutatott és irányt szabott arról, hogy hogyan kell megteremteni az új magyar jövőt velünk székely munkássággal lelkiismeretlen lélekűfárok sokszor kísérleteztek, hogy felhasználjanak különböző politikai céljaik elérésére, de minden kísérletezésük kudarcot vallott, mert a székely munkás mindig csak egy célt látott maga előtt, megőrizni és tökéletesíteni őseitől örökölt népművészeti hajlandóságát. Itt a Kárpátok vadregényes bércei alatt sokat szenvedett népünk évszázadokon keresztül, de még mindig talpra állították a lerombolt falvakat a szorgalmas székely munkások, sőt különféle kézműiparával nem egyszer hívta fel sok kulturálmunkásokra a szakköreinek érdeklődését.

Ez a nép, ha maroknyi is, ősi őstörőnei nyomán haladva minden vihart kiállott és visszavert. Kibirtuk a két évtizedes csendőrralmat és adóprést is, mert minél erősebb volt az elnyomtatás, a székely önműködő szabadság utáni vágy önműködően kitermelte az ellenállást.

Mi munkásság ígérjük, hogy tárikarokkal öleljük meg az édesanyát, akinek szófogadó gyermekei akarunk lenni és kéz a kézben, haladhasunk egy olyan uton, amely mindannyiunkat egy szebb, egy boldogabb jövő felé vezet.

Isten éltesse a tengelyhatalmak vezérférfiát, Hitler vezér és kancellárt, Mussolinit, a magyarok legelső hadurát, vitéz nagybányai Horthy Miklós Főméltóságát, a magyar kormányt és a vitéz magyar hadsereget.

Isten éltesse mindnyájunkat.

Izsák Márta és Hosszu Irénke pompás szavalataival az üdvözlő beszédek véget értek.

Az üdvözlésekre Miklós tábornok mondott meghatott hangon köszönetet. Kiható bizonyta, hogy az elmúlt 22 esztendő bizonyta arra, hogy a testet meg lehet ölni, de a lélek sértetlen marad. A székelység lelke ma is makulátlan s ez a tudat boldoggá tesz minden magyart. A magyar hadseregnek még vannak megvalósítandó ideáljai; Erdély szent földje felszabadulását várja. A tábornok még külön német nyelven is köszönetet mondott a német népcsoport szónokának, azzal zárva be, hogy a Németország, Olaszország és Magyarország közti erős kapcsolatot semmi sem ronthatja szét.

A diszszemle.

A beszédek elhangzása után a tábornok és a diszszemlével közönsége előtt elvonultak a remekül felszerelt csapatok. A szó teljes értelmében nőtt a szívünk, amikor az állig felszerelt, jól táplált, jól öltözött magyar katonák hosszú sora tehergépkecsin elvonult előttünk. Büszkeség és diadalmas érzés töltött el minden magyart. A kakastollas, méltóságteljes tartású csendőrokat talán a legnagyobb lelkesedés fogadta.

Ezzel véget is ért a diszszemle. A tömeg lelkes hangulatban oszladozni kezdett s ki-sietett a vendéglők felé, hogy késődelutánra maradjék ebédjét elfogyassa. Közben a katonai hatóságok már mindent átvtették a hivatalok s a szó teljes értelmében megkezdődött a munka. A magyar államgépezet kerekéi lassan mozogni kezdtek, hogy végül lendületes forgásba csapjanak át...

Meg kell emlékeznünk külön a magyar nők vendégiszteretéről is. A derék honvédeknek kosarakkal vitték a sok jó enni és innivalót. A vendéglátás megszervezéséért Fogolyán Edítet illeti az elismerés.

Mimfy keservei.

Még egy szót. És ez a szó a keserűség. Mondhatnám, hogy a „civilkeserűség” szószólója vagyok. Ugy háttérbe maradtunk, hogy hozzánk képest az árnyék igen diszes helyet foglal el. Minden nő csak a katonákat becézgette. Ha olykor-olykor jutott nekünk is egy pillantás, azért nem nagyon lehetünk hálásak. Épen csak azt nem kérdezték: „Hát ti miért éltek még...?” Egyedüli vigasztalásunk, hogy nemsokára mi is felöltjük az egyenruhát...

Még valamit. Láttunk olyan hőlyet is, aki négyszer egymás után mondta más és más katonának:

— Ne haragudjon, de megfogadtam, hogy az első magyar katonát megcsókolom...!

Meg is tette mindannyiszor. Igaz, hogy ezuttal nem irigykedtünk...

A csókipar nagyon felvirágzott.

Székely himnusz.

Ki tudja merre, merre visz a végzet
Göröngyös uton, sötét éjjelen.
Segítsd még egyszer, győzelemre
[néped]

Csaba király a csillag ösvenyen.

Maroknyi székely porlik, mint a
[szikla]

Népek harcától zajló tengeren,
Fejük az ár ezerszer elborítja
Ne hagyd el Erdélyt, Erdélyt Isten!
[nem.]

(1921.) Csanády György*

*A bevonuláskor városunkban időzött szerző helyesbitése szerint újra közöljük.

Magyar—román nemzetközi bizottság

a bécsi döntés részleteinek megállapítására.

A múlt hét végén dr. Pop Valér elnöke alatt 17 tagú román bizottság érkezett Budapestre, mely a magyar kiküldött, tekkkel együttesen a Magyarország és Románia között még fennálló, függő ügyeket hivatott rendezni. Wörnle János, a magyar külügyminiszter allandó helyettese és dr. Pop Valér közös elnöke alatt a bizottság hétfő délelőtti gyűlésén megalakította az albizottságokat, melyek a szakjukbavágó kérdések anyagát dolgozzák fel és készítik elő a főbizottsági tárgyalásokra. Ez albizottságok egyik legfontosabbjának lesz tiszte a magyar—román határ végleges és részletes kijelölése. Itt említjük meg, hogy a Székelyföld megmentéséért a bécsi megbeszélések során Erdély más részletei magyarországnak rendkívül súlyos áldozatokat kellett hoznia.

— **Ejjegyzés.** Uzon Kovács Katalin (Szemerj) és Szűcs A. Ferenc mech. szövőmester jegyzék. (Külön értesítés helyett!)

SPORT.

Labdarugómérkőzés a menekültek javára.

Cincér István és Kocsis István kezdeményezésére dr. Vajna Mihály orvos engedélyt kért, hogy a menekültek javára labdarugó-mérkőzést rendezhessen. A katonai parancsnokság az engedélyt az emberbaráti cél érdekében bélyeg-, illetékmentesen és készséggel megadta.

A kettős mérkőzés vesznánap délután ment végbe a Klinger-pályán, hol 3 órakor imádkozás és a könnyes szemmel elénekelt himnusz után — mely a pályán először zendült meg — a Menekültek és a Korvin csapatának vételkedésével indult. A mérkőzést a Menekültek 2:1 arányban nyerték meg.

4 órakor a Honvédek- és a Szövogyár csapata állott fel, de bevezetőül a közönség buzgó részvételével ismét megcsendültek a magyar ima hangjai, majd a közben megérkezett parancsnokló őrnagyot részesítették lelkes óvációban.

A mérkőzésen a Szövogyári együttes bizonyult erősebbnek, mely a faradt és összenemszakított honvédek, bár soraikban kiváló játékerők találhatók — 8:3 arányban leteperete.

A szép sportünnepély látogatottságára jellemző, hogy a 10 és 20 leies belépődíjakból, az 1039 leiny felülfizetéssel együtt, a nemes célra 11434 lei folyt be, ami az ezer érdeklődőt szolgálja. Ez összeget beszolgáltatták a menekült-pénztárba.

A lelkes közremunkálók közül elismeréssel emeljük ki dr. Vajna Mihály, Cincér István, Kovács István, Kocsis István, József, Ferencz Péter, Nagy László, Stefan Dezső és Farkas Sándor nevét, kik mindannyian derekasan kivették részüket a tiszteletreméltó eredmény kivívásából.

Értesülésünk szerint a jövő vasárnapra a mérkőzés megismétlését tervezik, mikorra a derék, honvéd játékosok — remélhetően — kiköszörülnek a csorbát, izelítővel szolgálván a pesti labdarugó művészetből.

— **Elveszett** egy zseb-tárca Thaller Ferenc névre szóló iratokkal. Kérjük a megtalálót, hogy a számára értéktelen iratokat a „Danubia” irodájában Sepsiszentgyörgy, Csiki-utca 2. 500 Lei jutalom ellenében leadni sziveskedjék.

Székelytamás falván

gazdasági épületekkel felszerelt 1¹/₂ hold területű beltelek 3 szoba, konyha, kamra lakóházzal és gyümölcsösrel eladó. Értekezni lehet Páké községben (Háromszék vármegye) Kovács Gábor tulajdonosnál.

Értesítés!

Van szerencsém a nagyérdemű városi és vidéki közönség tudomására hozni, hogy Sepsiszentgyörgyön Kut-tér 3. szám alatt lévő műhelyemben a **cimfestést**

is bevezetem, ahol minden e szakmához tartozó festést a legizlésebb kivitelben, pontosan és szolid áruk mellett vállalok.

A nagyérdemű közönség szives támogatását kérve vagyok alázatos tisztelettel:

Sepsiszentgyörgy, 1940. szept. hó

Gábor Lajos

épület- és autorfestő.